

være i alles Interesse. Ganske vist kan der være Trang til en Bane fra Vigerslev til Køge, men Egnen der ligger ikke saa afsides som Horns Herred.

Jeg skal derefter rette en Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister. Det Maal, der er afgørende ved Kapiteltakstens Fastsættelse, er jo Tønden, men i al Handel bliver Korn solgt pr. Pund. Kunde der ikke være Grund til at forlade de forældede Regler, vi nu have, og fastsætte Kapitelstaksten paa en anden Maade. Det er efter min og mange Landboeres Mening ganske urimeligt, at den sættes efter Maal i Stedet for efter Vægt. Nu, da Tiendeafløsningen skrider fremad, mener jeg ogsaa, at der kan være Grund til, at der sker en Forandring med Hensyn til de Autoriteter, der have med Tienden at gøre. Nu er det jo Præsten, der har med Ansættelsen at gøre, men Præsten glider snart helt bort fra at have sine Indtægter ad den Vej. Det bliver mest de Jordejere, de Landmænd, der have Bygafgift paa deres Ejendomme, der fremtidig komme til at svare Afgift i Henhold til Kapiteltaksten. Kunde det nu ikke være rigtigt, om disse Ydere fik en større Indflydelse paa Fastsættelsen af Kapiteltaksten? Det forekommer mig, at det vilde være ganske naturligt, om man allerede nu begyndte paa at faa en Omordning, og jeg tror ogsaa, at den højtærede Landbrugsminister vil tage det Spørgsmaal op til Overvejelse og Undersøgelse saaledes, at der, i alt Fald naar Tiendeafløsningen er naaet til sin Ende, kan blive en anden Ordning paa hele dette Forhold baade med Hensyn til Kapitelstakstens Fastsættelse og med Hensyn til, hvem der skal sætte den.

Detærede Medlem fra Ringsted (Zahle) lyste i Gaar efter Fæstekommissionens Betænkning. Jeg vil ogsaa spørge den højtærede Landbrugsminister, om den ikke snart kan blive lagt paa Tingets Bord. Der er jo mange Fæstere rundt omkring, og særlig paa Sjælland, der selvfølgelig længes efter at faa den Sag frem til Forhandling i Rigsdagen.

Derefter vil jeg henvende mig til den højtærede Indenrigsminister og bede ham medvirke til en Omordning af en Bestemmelse i Næringsloven af 29. December 1857, nemlig Bestemmelsen i § 14 om Læbælter omkring Købstæderne. Disse kunne ophæve deres Læbælte, og det er selvfølgelig ogsaa sket enkelte Steder; men mange Købstæder ville ikke være med dertil. Det er dog en ganske forældet og urimelig Bestemmelse. Der bør ske en

Ændring, saaledes at Landboerne ikke skulle tvinges til at tage ind til Byerne for at faa deres Varer. Det er dog for gammeldags. Det maa vi bort fra, men det kunne vi jo kun komme gennem en Ændring af Næringsloven. I Roskilde og Omegn er der begyndt et Arbejde for at faa denne Sag taget op. Allerede i Fjor, ja forrige Aar, havde man den fremme. I Aar vil man forsøge at gaa til Sogneraadene rundt omkring i Landet og høre, hvorledes de stille sig, for at der kan komme en samlet Opfordring til Indenrigsministeren om at faa den nævnte Ændring. Naar jeg har fremført det her, er det, for at Indenrigsministeren maaske allerede nu kunde gaa til at faa Loven ændret paa dette Punkt.

Paa Finanslovsforslaget i Aar er der jo i Henhold til Sparekommissionens Betænkning sket betydelige Nedsættelser paa Landbrugsministeriets Budget. Vi Landboere bøje os derfor, Nødvendigheden kræver jo, at der skal spares, og naar andre Stænder ogsaa faa Nedsættelser i deres tidligere Statstilskud, ville Landboerne selvfølgelig ogsaa finde sig deri. Det, der skal hjælpe Landbruget, er jo Oprettelsen af de mange smaa Landbrug, og der har man Statshusmandsloven at holde sig til. Den er der jo ikke sket nogen Forandring ved, og den maa absolut arbejde fremdeles, ligesom de Beløb, der udredes til Udstykningsforeningerne, ogsaa fremtidig maa flyde af Statskassen. Landbruget skal jo fremmes ved, at de smaa paa Landet blive i Stand til at faa deres eget Hjem. Den nedsatte Landbokommission vil forventelig ogsaa finde Udveje, der ere antagelige, saaledes at dette Arbejde fremtidig vil kunne fortsættes. Vi have jo tillige en anden Kommission om Lens og Stamhuses Overgang til fri Ejendom. Vi kunne ikke vente, at den kan komme med noget Forslag før om lang Tid. Det er jo et meget indviklet Forhold at komme til Bunds i, og man maa vel derfor foreløbig se bort fra Resultater fra denne Kommission til Fremme af det mindre Landbrug.

Der er faldet en Udtalelse fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vedrørende den kommunale Valgret. Han omtalte i Anledning af Alderdomsunderstøttelsen Valgretsloven af 1908 som et Gode, vi havde faaet. Denne Udtalelse tog jeg mig ad notam, jeg synes, den siger saa meget. Vi have jo ikke før hørt Udtalelser af den Art fra den Side. Man er der mest tilbøjelig til, ligesom fra radikal Side, at reducere denne Valglov til noget ubetydeligt,